

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty - Austria

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej [de](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

SPIS TREŚCI

- 1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty
 - 1.1 Zakres i postępowanie
 - 1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?
 - 1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?
 - 1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?
 - 1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?
 - 1.2 Sąd właściwy
 - 1.3 Wymogi formalne
 - 1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)
 - 1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?
 - 1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?
 - 1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?
 - 1.4 Odrzucenie pozwu
 - 1.5 Odwołanie
 - 1.6 Sprzeciw
 - 1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu
 - 1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu
 - 1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?
 - 1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

1.1 Zakres i postępowanie

W austriackim kodeksie postępowania cywilnego przewidziano bardzo dobrze funkcjonujące i sprawdzone postępowanie w sprawie nakazu zapłaty (*Mahnverfahren*) w odniesieniu do roszczeń pieniężnych. W Austrii większość roszczeń pieniężnych jest rozpatrywana online w trybie uproszczonego postępowania nakazowego.

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty ogranicza się do roszczeń pieniężnych innych niż roszczenia, których rozstrzygnięcie wymaga szczególnego rodzaju postępowania nieprocesowego (*Ausserstreitverfahren*). Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty jest niezgodne z zasadą prowadzenia postępowania nieprocesowego, zgodnie z którą sąd musi z urzędu, tj. bez złożenia wniosku przez stronę, wyjaśnić wszystkie okoliczności mające znaczenie do celów wydania wyroku. Ponieważ szczególne wymogi

procesowe mają także zastosowanie w sprawach z zakresu prawa ubezpieczeń społecznych oraz roszczeń na podstawie czeków lub weksli, tego rodzaju roszczeń nie można dochodzić w trybie postępowania w sprawie nakazu zapłaty.

1.1.2 Czy istnieje górną pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Od dnia 1 lipca 2009 r. postępowanie w sprawie nakazu zapłaty ogranicza się do spraw, w których wartość przedmiotu sporu nie przekracza 75 000 EUR. Postępowanie w sprawie roszczeń o wartości przekraczającej ten pułap należy wszczynać w trybie „zwykłego” postępowania cywilnego na podstawie pozwu.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

W Austrii korzystanie z postępowania w sprawie nakazu zapłaty jest obowiązkowe w przypadkach, w których wartość przedmiotu sporu nie przekracza pułapu, o którym mowa powyżej.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Austriackiego postępowania w sprawie nakazu zapłaty nie można zastosować, jeżeli miejsce zamieszkania, miejsce zwykłego pobytu lub siedziba statutowa pozwanego znajduje się za granicą. Tego rodzaju spory należy rozstrzygać w trybie „zwykłego” postępowania cywilnego. W zależności od roszczenia sąd właściwy wezwie pozwanego do przedłożenia odpowiedzi na pozew w terminie czterech tygodni albo wyznaczy termin rozprawy.

Roszczeń pieniężnych wobec pozwanych mieszkających w innym państwie członkowskim można ewentualnie dochodzić w trybie postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty.

1.2 Sąd właściwy

Roszczenia pieniężne do kwoty 15 000 EUR (począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r.) należy wносить do sądu rejonowego (*Bezirksgericht*). Roszczenia o wartości od 15 000 EUR do 75 000 EUR należy wносить do sądu pierwszej instancji, chyba że podlegają właściwości szczególnej sądów rejonowych.

W przypadku austriackiego postępowania w sprawie nakazu zapłaty właściwość regulują przepisy ogólne, tj. nie ma żadnych szczególnych przepisów dotyczących właściwości. W celu uzyskania informacji na temat austriackich przepisów dotyczących właściwości zob. informacje zawarte w sekcji poświęconej właściwości sądów. Informacje na temat tego, który sąd jest właściwy w określonych sprawach cywilnych, można znaleźć na stronie internetowej austriackiego Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości (<http://www.justiz.gv.at/>) w zakładce „e-rząd” (*Gerichtssuche*).

W Austrii Sąd Rejonowy ds. Handlowych w Wiedniu (*Bezirksgericht für Handelssachen*) posiada właściwość wyłączną w zakresie postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty.

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Pozwy o zapłatę należy wносить, korzystając ze standardowego formularza. W Austrii stosuje się różne formularze na potrzeby postępowania w sprawie nakazu zapłaty w zależności od tego, czy dane roszczenie pieniężne jest egzekwowane w trybie „zwykłego” postępowania w sprawie nakazu zapłaty, postępowania w sprawie nakazu zapłaty toczącego się przed sądem pracy czy też w trybie postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty. Formularze można pobrać ze strony internetowej Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości (<http://www.justiz.gv.at/>) w zakładce „Bürgerservice” lub wypełnić przez internet.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Przymus adwokacki obowiązuje w stosunku do powodów ubiegających się o wydanie nakazów zapłaty w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu przekracza 5 000 EUR. Nie dotyczy to spraw, które na mocy prawa musi rozstrzygnąć sąd rejonowy niezależnie od wartości przedmiotu sporu (tj. sąd posiadający właściwość rzeczową). W takich sprawach przymus adwokacki stanowi wymóg „względny”, tj. strony mogą występować osobiście, a jeżeli chcą być reprezentowane, ich pełnomocnikiem musi być adwokat.

W postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty nie ma przymusu adwokackiego.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Zasadniczo wymogi regulujące treść pozwu o wydanie nakazu zapłaty nie różnią się od wymogów regulujących pozwy wnoszone w trybie „zwykłego” postępowania. W pozwie o wydanie nakazu zapłaty powodowie nie muszą jednak uzasadniać podstaw prawnych, na których opiera się ich roszczenie. Okoliczności przytaczane na poparcie roszczenia muszą być opisane na tyle szczegółowo, aby możliwe było ustalenie roszczenia i wysunięcie konkretnego żądania (tj. wniosek musi być „przekonujący”).

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

W Austrii postępowanie w sprawie nakazu zapłaty zalicza się do postępowań, w przypadku których nie ma obowiązku przedstawienia dowodów. W związku z tym przy składaniu pozwu o wydanie nakazu zapłaty nie trzeba przedkładać żadnych dokumentów na poparcie roszczenia. Powodowie, którzy uzyskali lub usiłują uzyskać nakaz zapłaty w sposób nieuczciwy, umieszczając we wniosku fałszywe lub niekompletne informacje, zostaną ukarani grzywną zgodnie z austriackim kodeksem postępowania cywilnego.

1.4 Odrzucenie pozwu

Sąd dokonuje jedynie pobieżnej oceny pozwu. Nie sprawdza on jego treści pod względem rzetelności, a jedynie ocenia aspekty prawne roszczenia (tj. czy roszczenie jest „przekonujące”). Jeżeli pozew o wydanie nakazu zapłaty spełnia wymogi pod względem formy i treści (tj. zawiera konkretne żądanie, opis okoliczności, z których wynika żądanie, wykaz dowodów i informacje dotyczące właściwości oraz informacje umożliwiające identyfikację roszczenia), sąd wyda nakaz zapłaty. Austriacki kodeks postępowania cywilnego nie zawiera żadnego przepisu dotyczącego możliwości odrzucenia pozwu o wydanie nakazu zapłaty ze względów formalnych. Jeżeli sąd uzna, że wymogi dotyczące nakazu zapłaty nie zostały spełnione, nie odrzuca pozwu, tylko niezwłocznie wszczyna „zwykłe” postępowanie. W przypadku określonych braków formalnych sąd może jednak w pierwszej kolejności wszcząć procedurę wprowadzania poprawek, nakazując powodowi usunięcie braków.

1.5 Odwołanie

Ponieważ w austriackim kodeksie postępowania cywilnego nie przewidziano możliwości odrzucenia pozwów o wydanie nakazu zapłaty, tylko ich automatyczne przekazanie do rozpatrzenia w trybie „zwykłego” postępowania, prawo do wniesienia odwołania z tego tytułu nie jest konieczne.

1.6 Sprzeciw

Termin na wniesienie sprzeciwu od nakazu zapłaty wynosi cztery tygodnie, począwszy od dnia doręczenia pozwanemu pisemnego egzemplarza nakazu zapłaty. Sąd nie może przedłużyć ani skrócić tego terminu.

Sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego przez sąd pierwszej instancji (w przypadku wartości przedmiotu sporu mieszczącej się w przedziale od 15 000 EUR do 75 000 EUR) musi przybrać formę odpowiedzi na pozew. Oznacza to, że sprzeciw musi zawierać konkretne żądanie oraz opis faktów i okoliczności na poparcie sprzeciwu, a także dowody na poparcie argumentów pozwanego. Do celów wniesienia sprzeciwu do sądu istnieje przymus adwokacki.

Zastępstwo procesowe nie jest konieczne do wniesienia sprzeciwu w postępowaniu toczącym się przed sądem rejonowym (tj. w sprawach o wartości przedmiotu sporu do 15 000 EUR, a w przypadku gdy sąd ten posiada właściwość rzeczową – do kwoty 75 000 EUR). W przypadku sprzeciwu w formie pisemnej w tego rodzaju postępowaniu wystarczy, że pozwany prześle do sądu, który wydał nakaz zapłaty, podpisane pismo stwierdzające, że zamierza wnieść sprzeciw od nakazu zapłaty. Tak jak w przypadku postępowania przed sądem pierwszej instancji pozwany nie musi uzasadniać wnoszonego przez siebie sprzeciwu. Ponadto pozwany może zgłosić sprzeciw w formie ustnej do protokołu w sądzie, który wydał nakaz zapłaty, lub w sądzie rejonowym w okręgu, w którym znajduje się miejsce zamieszkania pozwanego.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli pozwany wnieśli sprzeciw w terminie, nakaz zapłaty wygasa, a sąd automatycznie przekazuje odwołanie do rozpatrzenia w trybie „zwykłego” postępowania i rozpatruje argumenty zawarte w pozwie oraz w odpowiedzi na pozew.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

W Austrii postępowanie w sprawie nakazu zapłaty jest procedurą jednoetapową. Jeżeli pozwany nie zakwestionuje nakazu zapłaty lub nie zrobi tego w terminie, nakaz staje się wykonalny bez konieczności wniesienia kolejnego wniosku przez powoda. Prawo nie zawiera zatem żadnego przepisu dotyczącego orzeczenia drugiego sądu.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Sąd z urzędu potwierdza, że nakaz zapłaty jest tytułem wykonawczym. Aby wszcząć postępowanie egzekucyjne przeciwko pozwanemu, powód może skorzystać z poświadczonej kopii nakazu zapłaty.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Nakazy zapłaty wydane w trybie austriackiego postępowania w sprawie nakazu zapłaty można zakwestionować jedynie poprzez wniesienie sprzeciwu. Pozwany nie ma innej możliwości wniesienia odwołania. Zarówno powód, jak i pozwany mogą zaskarżyć postanowienie w sprawie kosztów objętych nakazem zapłaty w terminie 14 dni od doręczenia tego postanowienia, wnosząc odwołanie w sprawie kosztów (*Kostenrekurs*). Pozwany może w dowolnym czasie powołać się na poważne nieprawidłowości w doręczeniu nakazu zapłaty, zwracając się o unieważnienie klauzuli wykonalności. Pozwani, którzy z powodu wystąpienia nieuniknionych i nieprzewidzianych zdarzeń nie mogli wnieść sprzeciwu w terminie, mogą złożyć wniosek o przywrócenie terminu w terminie 14 dni od usunięcia przeszkody.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 02/06/2018